

Votre Programme Matmidim

Semaine du 4 au 8 août 2024

Souguia n°132

ת"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

H'oupa Kona (1)

- Pirouchim -

Etude dédiée

Refoua chelema Esther bat Louisa

Zivoug et réussite pour Rahel bat Esther

Techouva pour Aaron Ben Esther

Refoua chelema, Zivoug et réussite pour Esther Haya bat Simha

Zivoug pour Anaëlle Myriam bat Hadassa Rahel

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

La Mishna nous apprend que les Kiddoushin peuvent se réaliser de trois manières différentes : Kessef, Chtar et Biah. La guemarra dit que ce chiffre signifie que d'autres moyens sont à exclure. C'est la question pour la H'oupa qui pourrait, selon Rav Houna, être un moyen de faire les Kiddoushin (en plus des Nissouim).

Nous devons comprendre cet avis, avant de savoir comment la Halakha est déterminée et si elle prend en compte l'avis de Rav Houna.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

ג. האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אתרוג שזה לאילן לכל דבר ש"מ: מניינא דרישא למעוטי מאי מניינא דסיפא למעוטי מאי מניינא דרישא למעוטי חופה וולרב הונא דאמר חופה קונה מק"ו למעוטי מאי למעוטי חליפין ס"ד אמינא הואיל ונגמר קיחה קיחה משדה עפרון מה ישרה מקניא בחליפין אף אשה נמי מקניא בחליפין קמ"ל

ה. האשה נקנית פרק ראשון קידושין

באישות מיהא לא אשכחן: אמר רב הונא חופה קונה מקל וחומר ומה כסף שאינו מאכיל בתרומה קונה חופה ושמאכלת בתרומה אינו דין שתקנה וכסף אינו מאכיל והאמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר וכתן כי יקנה נפש קנין כספו והאי קנין כספו הוא ומה טעם אמרו אינה אוכלת גזירה שמא ימוזגו לה כוס בבית אביה ותשקנו לאחיה ולאחותיה אלא פריך הכי ומה כסף שאינו גומר קונה

ה: האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אף אני אביא חופה שקונה צעלמא. שגומרת ליורשה ולהפרת נדריה יקנה נמי כאלן בלא אירוסין: שכן ישנן צע"כ. שקונה צעלמא ביאה ציצמה ושטר בגירושין וכסף צלמה העצריה: כסף צאישוס מיהא לא אשכחן צעלמא צע"כ. ואפ"ה קונה כאלן ואף על כרחיה כגון אב מקבל קידושין לכת קטנה אף אני אביא חופה: שסי סטובוס דרכי. להא דאמרת חופה קונה בלא כסף: ועוד כלום חופה גומרת. דקאמרת חופה שגומרת כו' וכיון שאינה גומרת אלא לאחר קידושין היאך אמה צל לדון חופה שלא ע"י קידושין מחופה שע"י קידושין:

האשה
נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף

כסף שאינו מאכיל בתרומה. אם נתארסה לכהן כדמנן בכמוצות (דף ט) אין האשה אוכלת בתרומה עד שמכנס לחופה: שאינו גומר. להוליאה מרשות אביה למעשה ידיה ולירושמה:

חופה שגומרת אינו דין שתקנה מה לכסף שכן פודין בו הקדשות ומעשר שני ביאה תוכיח מה לביאה שכן קונה ביבמה כסף יוכיח ויחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השווה שבהן שקונין בעלמא וקונין כאן אף אני אביא חופה שקונה בעלמא וקונה כאן מה לצד השווה שבהן שכן הנאתן מרובה שטר יוכיח מה לשטר שכן מוציא בבת ישראל כסף וביאה יוכיחו וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השווה שבהן שקונין בעלמא וקונין כאן אף אני אביא חופה שקונה בעלמא וקונה כאן מה להצד השווה שבהן שכן ישנן בע"כ ורב הונא כסף מיהא באישות לא אשכחן בע"כ אמר רבא שתי תשובות בדבר חדא דשלוש תנן וד' לא תנן ועוד כלום חופה גומרת אלא ע"י קידושין וכי גמרי' חופה שלא ע"י קידושין מחופה שע"י קידושין א"ל אביי הא דקאמרת ג' תנן וד' לא תנן תנא מילתא דכתיבא בהדיא קתני מילתא דלא כתיבא בהדיא לא קתני ודקאמרת כלום חופה גומרת אלא ע"י קידושין רב הונא נמי ה"ק ומה כסף שאינו גומר אחר כסף קונה חופה שגומרת אחר כסף אינו דין שתקנה: ת"ר כיצד בכסף נתן לה כסף או

Programme du lundi

עצמות יוסף מסכת קידושין דף ג עמוד א

מניינא וכו' למעוטי חופה. ה"ה דהוה מצי למימר חליפין וחזקה כדלקמן, אלא דניחא ליה למימר חופה, משום דנזכר במלתיה דרב הונא הפך זה.

Comment expliquer que Rachi illustre le cas de la H'oupa avec un père qui marie sa fille plutôt qu'avec le cas d'un mariage courant ?

רש"י מסכת קידושין דף ג עמוד א

למעוטי חופה - שאם מסרה לה אביה לחופה לשם קדושין אינה מקודשת בכך.

פני יהושע מסכת קידושין דף ג עמוד א

רש"י בד"ה למעוטי חופה שאם מסרה לו אביה לחופה. נראה דהא דמפרש בכה"ג ולא בגדולה שכנסה הבעל לחופה לשם קידושין היינו משום דקרא דילפינן מיניה חופה כתיב בנערה את בתי נתתי כדאיתא בכתובות [מ"ו ע"ב] מקראי טובא. ולקמן בעיקר מימרא דרב הונא אבאר יותר בעז"ה:

המקנה מסכת קידושין דף ג עמוד א

פירש"י בד"ה למעוטי חופה וכו' שאם מסרה לו אבי' לחופה לשם קידושין וכו'. צריך להבין דלמה לא פ"י באשה עצמה שנכנסה עמו לחופה לשם קידושין ובספר פ"י נדחק בזה, ולענ"ד נר' דאפשר לומר דס"ל לרש"י ז"ל כשיטת הפוסקים דחופה היינו יחוד גמור הראוי לביאה דוקא, וכן משמע מדבריו בכתובות דף ד' כמ"ש בחידושינו שם, א"כ כשמתייחד עמה לפני עדים יחוד גמור אמרינן הן הן עידי יחוד הן הן עידי ביאה כדאי' באה"ע ריש סי' ל"ג ועמ"ש שם. ועכ"פ איכא למיחש שמא בא עליה כמ"ש תוס' בכתובות דף ט' ע"ב בד"ה מאי לאו וכו' דבארוסה כיון שמתייחד עמה ודאי בא עלי' וכו'. א"כ י"ל דה"ה כשמתייחד עמה לשם קידושין צריכה הימנו גט כדאמרינן בגיטין דף פ' גבי מגרש אשתו ולנה עמו בפונדק דס"ל לב"ה דצריכה גט משום דהן הן עידי יחוד הן הן עידי ביאה ואין אדם עושה בעילתו בעילת זנות ובא עליה לשם קידושין א"כ ה"נ אף שאמר לפני עדים שרוצה לקדשה בחופה מ"מ איכא למיחש נמי שבא עלי', א"כ נהי דחופה לא קני' מ"מ צריכה הימנו גט מטעם ספק קידושי ביאה, לכך פ"י רש"י שהאב מסרה לחופה דבכה"ג ליכא למיחש שמא קידשה בביאה משום דא"א עושה בב"ז, כיון דהיא אינה יכול לקדש בעצמה והאב לא מסרה לו לקדושי ביאה אלא לקידושי חופה א"כ אף אם היא נתרצית לו אינה אלא בעילת זנות. ואין צריכה ממנו גט וק"ל.

שערי ר' דוד מסכת קידושין דף ג עמוד א

[...] ולכאורה אפשר לומר עוד, דהא בעינן שהוא יעשה את מעשה הקידושין, ולא היא, כדכתיב כי יקח ולא כי תקח, וא"כ לכאורה בחופה דהוי יחוד איך יעשה הוא את הקיחה, הא מעשה היחוד נעשה ע"י שניהם יחד, ולא הוי קיחה דיליה יותר ממנה, דחשב כי יקח ולא תקח, [ואטו באמירה לחוד הוי כי יקח]. וא"כ אפשר דמשו"ה פירש"י דוקא באופן שמסר האב את בתו לחופה שהוא יקדש אותה, דאז לא בעינן דעתה כלל אף בהיחוד, ושפיר נקרא מעשה היחוד שלו וחשיב קיחה דידיה, וצ"ע. אכן זה דוחק לומר דכל הסוגיא דלקמן אי חופה קונה, מיירי דוקא בקידושי אב את בתו, וצ"ע.

Programme du mardi

Comment Tosfot sont-ils Possekim ? Quelle Svava empêche-t-elle d'utiliser le Kal Vah'omer pour que Kesef serve aussi de Nissouim ? Le Roch est-il d'accord ?

Selon Rav Houna, la H'oupa qui a servi à faire les Kidoushin, peut-elle servir en même temps de faire les Nissouim ?

שעורי ר' דוד מסכת קידושין דף ה עמוד ב

סימן י"ג - בדין קנין חופה

קצב) אי חופה לרב הונא קונה קנין אירוסין, או נישואין שם [תוס'] בא"ד, וא"ת לדין דאמר דחופה אינה קונה, נימא דכסף גומר אחר כסף מק"ו דחופה וכו', וי"ל דלא מצי לאוכוחי שיגמור אלא אחר כסף כחופה, ומאי אולמיה האי כסף מהאי כסף, ע"כ.

ובמהרש"א הקשה, דא"כ קשה לרב הונא, דכיון דחופה קונה מק"ו, איך יעשה אח"כ נישואין ע"י חופה אחרת, מאי אולמיה דהאי חופה מהאי חופה.

ותירץ במהרש"א, דאה"נ צ"ל דלר"ה החופה אינה רק קונה קנין אירוסין, אלא אף גומרת בתחילה, ונעשית מיד נשואה וא"צ חופה אחרת, ומשום דלעצם הקנין אין צריך לק"ו, דפשוט הוא דכיון שגומר ודאי שקונה, וכל הק"ו הוא רק לענין שיגמור מיד בתחילה ע"ש.

אכן באבני נזר (אבה"ע) כתב, דזה נסתר מדברי התוס' ביבמות (דף נז ב), שכתבו להדיא דהא דחופה קונה היינו רק להיות ארוסה ולא נשואה ע"ש.

ולכן כתב דע"כ צ"ל כמ"ש בתוס' הרא"ש דבאופן שקונה אותה ע"י חופה, אז באמת יעשה הנישואין ע"י ביאה דוקא, ולא ע"י חופה, דבחופה איכא סברא דמאי אולמיה האי חופה מהאי חופה, ולכן יקנה בביאה.

תוספות מסכת קידושין דף ה עמוד ב

חופה שגומרת אינו דין שתקנה - וא"ת נימא דיו אסוף דינא דמהיכא מיייתית דחופה קונה משום דגומרת דיו לבא מן הדין להיות כנדון מה להלן אחר כסף אף כאן לאחר כסף וי"ל דאתיא כרבי טרפון דאמר (בב"ק דף כה.) היכא דמיפריך קל וחומר לא אמר דיו והכא אי אמר דיו מיפריך קל וחומר דלאחר כסף לא איצטריך וא"ת לדין דאמר דחופה אינה קונה נימא דכסף גומר אחר כסף מק"ו דחופה מה חופה שאינה קונה גומרת כסף שקונה אינו דין שיגמור וי"ל דלא מצי לאוכוחי שיגמור אלא אחר כסף כחופה ומאי אולמיה האי כסף מהאי כסף.

תוספות הרא"ש מסכת קידושין דף ה עמוד א

חופה שמאכלת בתרומה אינו דין שתקנה. וכיון שהיא קונה גם היא גומרת דמאי אולמיה דחופה שאח"כ להיות גומרת טפי מחופה זו, או שמא לרב הונא חופה קונה וביאה שאח"כ גומרת.

הערות הגרי"ש אלישיב מסכת קידושין דף ה עמוד ב

רב הונא נמי ה"ק ומה כסף שאינו גומר וכו'. והנה דעת תוס' הרא"ש היא שחופה עצמה לרב הונא הויה נישואין נמי.

ונראה דכיון דענין חופה כתב הרמב"ם דמביאה לביתו ומתייחד עמה ויפרישנה לו, א"כ חזינן דחופה אינה סתם קנין אלא זהו עצם ענין אישות, א"כ אפילו אי לא נימא כהרא"ש ונימא דלא הויה נשואה ע"י חופה לרב הונא, מ"מ לא קשיא היאך נהיית אח"כ נשואה כשעושה עוד חופה ונימא דהוה כקנין אחר קנין, אמנם ל"ק, דהא החופה שעושה אח"כ לשם נישואין לא הוה ענין של קנין אלא גדר אישות וכנ"ל ודו"ק, ועי' מל"מ (פ"י מאישות ה"ב) שהביא מחלוקת הראשונים בחופה שקודם קידושין אי אח"כ הויה נשואה מיד או לא עיין שם [...].

Programme du mercredi

Comment expliquer l'avis de Rav Houna alors que l'on tient qu'une H'oupa pour un couple qui ne peut aboutir à un rapport nuptial n'est pas valide ?

שעורי ר' דוד מסכת קידושין דף ה עמוד ב

קצה) אי בחופה הוי חסרון דאינו ראוי לביאה והנה [כתבנו (ס"ק קצ"א) ד] כתבו הראשונים דלהלכה הוי ספק אי קי"ל כרב הונא או לא, ולכן המקדש בחופה הוי ספק קידושין. ובמהרי"ט (על הרי"ף) כתב להקשות, דלכאורה איך אפשר דחופה תקנה כלל, הא חופה זו אינה ראויה לביאה, דהא אסור לו לבא עליה עד שתנשא, דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה, וקי"ל דחופה שאינה ראויה לביאה אינה קונה, כמ"ש הרמב"ם (פ"י מהל" אישות), וא"כ איך יועיל החופה כלל לעשות קידושין, הא לאו חופה הוא. וע"כ דרב הונא ס"ל דלא בעינן חופה הראויה לביאה, ולכן שפיר קונה חופה זו. אבל לדין דקי"ל חופה שאינה ראויה לביאה לא הוי חופה, לא שייך כלל שחופה תקנה קנין קידושין, כיון שלא תהא ראויה לביאה ולא הוי חופה, ואמאי להלכה הוי ספק קידושין. [ובאמת לדברי המהרש"א שהבאנו לעיל (ס"ק קצ"ב) דלר"ה מהני החופה אף לגמור, שפיר הוי ראויה לביאה, כיון שלא תהא ארוסה, אלא נשואה. אכן במהרי"ט שם כתב להדיא לא כן, דע"כ כל הק"ו הוא רק שתקנה ולא שתגמור, וא"כ צ"ע דהא אינה ראויה לביאה].

קצו) אי מיקרי אינו ראוי לביאה, מחמת דהוי ספק אי קונה ובאבני - נזר (אה"ע סי' שצ"ד) הקשה ג"כ, דהוי חופה שאינה ראויה לביאה, אבל מטעם אחר, דכיון דהוי ספק אם חופה קונה או לא, הרי מספק אסור לו לבא עליה, דשמא פנויה היא דאסורה מדאורייתא. וא"כ אמאי כתבו הראשונים דהוי ספק קידושין, הא כיון דהוי חופה שאינה מסורה לביאה, אינה קונה בתורת ודאי. [כלומר, דאיהו נקט דלהצד דחופה קונה, הו"ל שפיר ראויה לביאה לשם קידושין, ורק משום ספק הו"ל א"ר לביאה, וע"ע להלן].

ותירץ דשפיר הוי חופה הראויה לביאה, דהא יכול לבא עליה לשם קידושין, דממ"נ ליכא איסור, דאם חופה קונה שפיר הוי חופה הראויה לביאה, ואם החופה לא קנה, והויא פנויה, הרי עכשיו מקדשה בביאה, ולכן הויא ספק מקודשת ע"י החופה.

וכתב באבנ"ז, דלפי"ז אם מסרה "אביה" לחופה לשם קידושין, לא הוי ספק קידושין, אלא ודאי לאו קידושין, דהא התם אינו יכול לקדשה בביאה שלא מדעת אביה, ונמצא דהוי חופה שאינה ראויה לביאה ע"ש. [א"ה, צ"ת בזה, דסו"ס כיון שאם יסכים אביה אח"כ שיקדשה בביאה, יהיה מותר לו לבא עליה, א"כ הא הויא ראויה לביאה, ומ"ש מקידשה עצמה בחופה דהוי ראויה לביאה מחמת שיכול לקדשה אח"כ בביאה, אף על פי שצריך את הסכמתה, וה"ה הכא.

ואפשר דדוקא בקידשה עצמה, חשיב דהוי בידו לקדשה בביאה אם תסכים, אבל בקידשה אביה, הרי אם האב אינו לפנינו, לא הוי בידו לקדשה, ומשו"ה הוי חסרון בחופה, וצ"ת, ויש ליישב].

קצז) אי מיקרי אינו ראוי לביאה, מחמת איסור דכלה בלא ברכה אכן אכתי קושית המהרי"ט במקומה עומדת, דהא אינה ראויה לביאה מחמת דהויא כלה בלא ברכה, דבזה אין לתרץ כנ"ל, שיכול לבא עליה אח"כ לשם קידושין, דהא להצד שכבר מקודשת היא ע"י החופה, הרי אסור לבא עליה. ואפשר לומר דאע"פ שאח"כ אין יכול לבא עליה, מ"מ כיון דבמקום החופה היה יכול לבא עליה לשם קידושין, ממילא חשיב שפיר דהחופה היא ראויה לביאה.

[א"ה, אכן צ"ת מהו חופה הראויה לביאה, האם שבשעת החופה יהא ראוי לביאה, או שאחר החופה יהא ראוי לביאה. ואי נימא כצד הב', א"כ הא סו"ס הכא אחר החופה אינה ראויה לביאה, [והרי עיקר הסברא היא, דהיחוד דהחופה יהא הכנה והכשר ביאה, ולא להיפך, שעי"ז תיאסר הביאה].

אלא די"ל באופ"א, דהביאה בעת החופה הוי כחלק והמשך מהחופה עצמה, וכמעשה קידושין אריכא דמי, ושפיר רשאי בכך.

ועוד י"ל, דדוקא בחופה דנישואין, דעיקרו הוא משום דהוי צורך הביאה, בזה הוי חסרון כשאינו ראויה לביאה, דלא הוי חופה, משא"כ בחופה דקידושין, דלא הוי משום צורך ביאה דקידושין, לא בעינן שתהא עכשיו ראויה לביאה, אלא שתהיה ככל מקודשת].

ועוד אפשר לומר, לפמ"ש בקרן אורה ביבמות (פרק הבא על יבמתו) דהא דבעינן חופה הראויה לביאה היינו דוקא בחופה ע"י יחוד, אבל בחופה דמסר האב לשלוחי הבעל, לא בעינן שתהא חופה הראויה לביאה.

[ובזה מיושב הא דאיתא גבי אלמנה לכ"ג דהוי נשואין, [ע"ש דף נח. גבי איסורי כהונה, דבנישאו אוכלות בתרומה].

דלכאורה הא כיון דאינה ראויה לביאה, מה שייך בה נישואין ע"י חופה כלל.

ולהנ"ל א"ש, דמשכחת לה בחופה שע"י מסירה לשלוחי הבעל, דבחופה זו לא בעינן ראויה לביאה ע"ש].

ועכ"פ לפי"ז א"ש, דאכתי משכחת לה ספק אי חופה קונה, דהיינו באופן שמסרה לשלוחי הבעל לשם קידושין, דבכה"ג ליכא חסרון דאינה ראויה לביאה, וממילא הוי ספק קידושין.

Programme du jeudi

Quels sont les arguments des Richonim pour choisir le Psak Halakha ?

חידושי הרמב"ן מסכת קידושין דף ה עמוד א

לא כתב רבינו הגדול הרי"ף ז"ל מילתיה דרב הונא בהלכות ולא כתב מניינא דרישא למעוטי חופה אלא חליפין, נראה שהוא מסכים לדברי ר"ח ז"ל שאמר ספיקא היא דהא פריק כל מאי דאקשו ליה, וכן דרכו של רבינו ז"ל בכל מקום לסתום הספיקות. ובהלכות פסוקות למר רב יהודאי גאון ז"ל ליתא לדרב הונא דמניינא דרישא ממעט ליה. ולא חזינא ליה להאי טעמא במקום איסורא, דאי משום דקאמר סתם תלמודא למעוטי מאי למעוטי חופה והדר בעי תלמודא ולרב הונא, הא דכוותה איתמר לקמן (ח' א') ואינו נקנה בתורת תבואה וכלים ומאי ניהו חליפין והדר אקשינן ולרב נחמן וכו' והדבר ידוע שהלכה כרב נחמן, ועוד ולרבי יוחנן דאמר מעות קונות לקמן בפרקין (כ"ו א') וכן כיוצא בהן.

חידושי הרשב"א מסכת קידושין דף ה עמוד ב

אמר רבא שתי תשובות בדבר כו'. ופריק להו אב"י, ורבינו אלפסי לא הביא הא דרב הונא כלל וכן לא הביא הא דאמרינן בריש מכלתין מנינא דרישא למעוטי מאי למעוטי חופה, נראה דס"ל דספיקא הוי וכ"כ ר"ח ז"ל דספיקא הוי דהא פריק אב"י כל מאי דאקשו לי' ואף על גב דסתם תלמודא קאמר למעוטי חופה, והדר בעי ולר"ה מאי איכא למימר, לא אלימא למדחי דר"ה בהכי דהא לקמן אמרי' דכותה ואינו נקנה בתורת תבואה וכלים ומאי ניהו חליפין ואקשינן ולר"נ דאמר פירי לא עבדי חליפין מאי איכא למימר, ובההיא ודאי קיי"ל כר"נ, והרבה כיו"ב ורבא נמי דאקשי ליה הא פרקינהו אב"י לתשובותיו, ואף על גב דאב"י ורבא הלכה כרבא בהא מדשתיק לי' רבא אפשר (נ"א: ש"מ) דקבולי קבלה מיניה, ועוד דהו"ל ר"ה ואב"י רבים לגבי רבא, אבל בעל ה"ג כ' דהא דר"ה ליתא מדאמרינן לעיל מנינא דרישא למעוטי מאי למעוטי חופה, ומטין דבריו דהא דאמרינן לקמן ומאי ניהו חליפין ולר"נ דאמר פירי לא עבדי חליפין מאי איכא למימר לא דמיא להא דהכא קאמר תלמודא להדיא סתם למעוטי דר"ה אלמא מוסכם הוא אצלם דר"ה ליתא אבל לקמן דאמרינן ומאי ניהו חליפין לאו תלמודא נסיב ליה אלא דחויי הוא דקא דחינן לסייעתיה דר"י מההיא ולא בעיקר אלא בדרך קושיא ותירוץ, וביבמות פרק הבא על יבמתו (נ"ז ב') בשמעתא דיש חופה לפסולות משמע נמי דמלתא פשיטא להו דחופה אינו קונה דאמרינן התם אמר רמב"ח יש חופה לפסולות באנו למחלוקת ר"מ ור"א ור"ש לר"מ דאמר קדושין פסלי כדקתני אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט לא יאכלו בתרומה חופה נמי פסלה לר"א ור"ש דאמרי קדושין לא פסלי חופה נמי לא פסלה ואקשינן ממאי דלמא ע"כ לא אמר ר' מאיר התם אלא בקדושין דקני לה אבל חופה דלא קני לה לא, אלמא מפשיט פשיטא להו דחופה לא קניא אלא שיש לחוש לדברי ר"ח ז"ל שלא להתירה לשוק בלא גט.

Liste des 132 Souguiot étudiées sur Matmidim

H'AGUIM				
Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. 45. Ner Ich oubeto 111 - 113. Le Chamach	Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek	Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets 127. Hamets immangeable	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash	Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar Soukot 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid
BRAKHOT				
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot	10. Les Brah'ot de consommation 11. Brakha Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch 14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen	18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin	42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'
SOUGUIOT GENERALES				
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour	51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou	55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant
CHABBAT – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan	H'OUPA VEKIDDOUSHIN	
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat 128. Kabalat Shabbat avancée par le Kahal	130. Piléguèche 131. Mariage civil 132. H'oupa Kona	
HACHKafa - PENSEE JUIVE	EVEN HAEZER	YOREI DE'AH	H'OCHEN MICHPAT	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim 129. Kavod Habriot	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	114 – 117. Adam Hamazik Béoness 118 -121. Th'ilato bépchia vessofo béoness	122-126. Néfech bénéfech